

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Monasticum

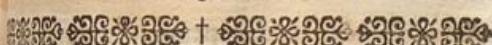
In Quo Totius Religiosæ disciplinæ Casus, Regulæ & difficultates clarè videntur, breviter explicantur & resolvuntur Canone, rationibus & Patrum auctoritatibus

Philippus <a Domina Nostra Septem Dolorum>

Augustæ Vindelicorum, 1688

Cap. XL. De Renunciatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40761

ntib.
tempo.

s tenen-
iam eje-
quocun-
cundus
es emen-
Ita senia
te

CAPUT XL.

De Renunciatione.

SUMMARIUM.

Quid sit renunciatio, & quomodo dicatur legitima.

- I. *An possit religiosus per se, vel per procuratorem renunciare.*
- II. *Quibus modis fieri debet, ut sit valida.*
- III. *Propter quam causam debet fieri.*
- IV. *An acceptatio a Superioribus sit necessaria.*
- V. *Qui sint effectus Renunciationis, & an possit retractari.*

Renunciatio est juris proprij, vel rei alicujus legitima refutatio, vel dimissio, cap. quam periculosem 7. q. 1. Dicitur juris proprij, quia, quod non habetur, renunciari non possit. Dicitur legitima, quia facta contra legem, vel constitutionem, erit irrita, vel illicita juxta

CA.

juxta talis legis præscriptum. Unde renunciatione redditur illegitima. I. Ratione personæ renunciantis, v. g. quia est minor, cap. Si annum, de judic. lib. 6. vel alias non potens renunciare. II. Ratione personæ, in cuius manibus sit renunciatione, si non sit cui debet, eo tit. cap. cum dilecti, cap. admonet, & cap. quod in dubiis. III. Ratione rei, quæ renunciari non potest, ut juris naturalis, & agnationis, & sanguinis l. jus sanguinis ff. de pactis.

II. Religiosus quilibet renunciare potest quocunque officium, beneficium, munus, vel jus religionis: quod possidet, quia quilibet potest cedere juri suo, tñm maximè, si dignitas Papalis renunciari potest cap. de Renuntiatione in 6. cur non aliæ dignitates? Peyrinis in formulario littera R, cap. 8. num. 8. Quæcunque vero renunciatione fieri potest, etiam per procuratorem, neque est aliqua ratio, quæ suadeat oppositum. Sylvester verbo renunciatione, quest. 2. posito speciali mandato, Sanchez lib. 1. Consil. Moral. lib. 2. cap. 3. dub. 36. à n. 31.

III. Ad hoc, ut sit valida, & licita, debet fieri I. scienter, quia id quod ignoratur renunciari non potest, l. Mater. ff. de inofficio testam. II. debet fieri sponte, & propria voluntate, cap. quamvis 7. q. 1. III. pure, & absolutè, cap. ex parte de off. delegati 1. de simonia; dolus enim, fraudus, & metus reddunt irritam renunciationem.

IV. Re-

Renuncatio officij, seu cuiuslibet beneficij
ponis fieri debet in manibus illius Prælati,
quem spectat institutio illorum officiorum,
beneficiorum : cap. admonet de renunciatio-
quia Superioris interest, ne dimittatur
quod ad ipsum pertinet, sine ipsius li-
berum, alias ei præjudicaretur, cap. significasti
pro competenti, cap. Clericum 11. quest. 1. cap.
liberum 3. quest. 6. Sylvester quest. 3. Peyrinis
renunciatio vocis activæ, vel
potest, vel utriusque, fieri potest coram adver-
sus, vel notario publico, vel judice nomine
notarii, l. 2. ff. Remp. sal. Sylvester sup.
Renuncatio quælibet debet fieri in scriptis,
quamvis 7. q. cap. Gonsalvus 17. q. 2. Le-
vii. VI. renunciatio.

IV. Ad renunciationem requiritur causa ratiabilis pro illa facienda, ita ut sine illa saltem prudenter, & illicite fiat, *cap. super hoc de renunciatione.* *Peyrinis sup. num. 4. & 7.* Et quod renunciatio officiorum seu iurium religionis, videlicet vocis activæ, & passivæ, sicut est peccaminosa, quia est contra bonum commune religionis, quod præponderare debet uno particulari, quieti v. g. religiosorum. *lucat. de contractibus, disp. 1. quest. 2. pinclo 3.*

Sunt & aliquæ causæ, propter quas non so-
m regularis possunt renunciare, sed ad id
Part II.

tenentur; cuiusmodi sunt censura, irregula-
ritas, infirmitas corporis, senectus, vel aliud
impedimentum impediens officij executionem,
idem dicendum de his, qui per simoniam, vel
intrusionem ea sunt adepti cap. nisi cum pridem,
de renunciatione.

V. Requiritur autem ad validam renun-
ciationem quod à Superiori acceptetur, ita ut ante
acceptationem non sortiatur suum effectum, cap.
admonet de Renunciatione, Layman. lib. 4. tratt. 1.
cap. 17. num. 4.

VI. Effectus renunciationis hīc præcipuus
est, ut is, qui renunciavit, non habeat regre-
sum, cap. cum inter, cap. ex transmissa, cap. cum
in praesentia de renunciatione. Potest tamen, qui
renunciavit, sive per se, sive per nuntium, se re-
tractare, & poenitere, si res sit integra cap. cl.
Etæ, de renunciatione; secùs, si res non sit inte-
gra, seu si est acceptata, cap. in causis, de elec.
§. finali. Et nota, quod, qui semel renunciavit
voci activæ, vel passivæ, & talis renunciatio est
acceptata à Superiore legitimè acceptante, non
potest eam reassumere, quia jam est spoliatus
tali jure, & quod semel placuit amplius disipli-
cere non potest regula juris in 6. si verò non
est acceptata, potest ad rem regredi; res enim
de facili ad sui primævam naturam reddit. San-
chez lib. 8. de matrimon. diff. 32.

Qui verò licentiam renunciandi petiit, & im-
petravit, cogendus est renunciare, cap. quidam
de

renunciatione, quia, quod à principio fuit voluntarium, postea fit necessarium, & quod semel renunciem, sicut amplius displicere nequit. *Lezana verbo renunciatio per totum.*

Nota, quod si quis renunciat alicui officio compacto, quod Superior illum remuneratum de alio, simoniam committit, secùs tanta erit, si Superior solùm dicat, Dépone hoc officium amore mei, & tibi providebitur de alia re. *Lezana verbo resignatio.*

n. 6. in fine.

q 2

CA-